

(Pilátus megtérése) „Mosom sebeim.” (Halmai Tamás)

Virtuslevelek 03. – 2020. Virágvasárnap

A makói katolikus közösségek tagjainak

- „Betegekért betegültél”
- Egyházatyák gondolataiból
- Viták, vélemények
- Buzdítás
- Hírek
- Ima

Kedves Testvéreim!

Amikor ezekben a napokban a kórházakkal, egészségügyi dolgozókkal kapcsolatos híradásokat hallgatom, gyakran eszembe jut ismert népénkünk, a „Jézus, világ Megváltója” kezdetű imádság fél sora: *„betegekért betegültél”*. Ahogy a betegekkel kapcsolatos számos lelkipásztori tapasztalatom (intenzív osztályokon, elfekvőkben vagy épp szociális otthonokban), a Marosi János atyával való egykori beszélgetések, s Teréz anya példája is mutatja, a betegek és szenvedők kitüntetett helyet foglalnak el az Úr Jézus szemében. Ő szenved ma is az olasz, a spanyol és a magyar betegekben, Ő gyógyít ma is a francia, német és magyar orvosok kezei által, és Ő lép oda ma is a súlyos betegekhez az intenzív osztályokon szolgálatot teljesítő ápolók személyében. Amikor e napokban megtapsoljuk őket, lényegében az értünk szenvedő és a minket gyógyító Jézust tapsoljuk meg, aki *„megvetett volt, és utolsó az emberek között, a fájdalmak férfia és betegség ismerője, aki elől elrejtettük arcunkat; megvetett volt, és nem becsültük őt. Pedig a mi betegségeinket ő viselte, és a mi fájdalmainkat ő hordozta”* (Iz 53,3-4). A nagypénteki liturgia olvasmányának mondatai ezek.

Egyik ismerősöm orvos a Dunántúl egyik kórházában. Kisgyermekes édesanyja, akinek nem könnyű beosztani, hogy ki, mikor vigyáz gyermekére, miközben ő dolgozik. Megdöbbenő és az orvosok, ápolók jelenlegi lelki állapotát híven tükröző üzenetet küldött a minap: *„A kórház máskor zsúfolt folyosói és várói kihaltak. A kórtermekben csak néhány beteg fekszik, akik állapotuk miatt nem mehetnek haza. Csend van. Feszült, félelmetes vihar előtti csend. Várunk. Próbálunk szakmailag, technikailag és lelkileg is felkészülni az előttünk álló embert próbáló időkre. És minél több időt együtt tölteni családjunkkal, ameddig még tehetjük. A vihar napról napra közelít. Hogy mekkora pusztítást fog végezni és mennyi ideig fog tartani az Mindannyiunktól függ! Ezért kérjük, aki csak teheti, maradjon otthon!!!”*

Miközben hálát adunk az Úrnak, hogy értünk ma is beteggé lesz és ma is gyógyít, bátorítson minket az Evangélium üzenete: Isten országa már eljött, ugyanakkor közeleg is. Itt van, most jön, ugyanakkor még nem érkezett el teljesen. Krisztus értünk szenvedett, meghalt, de

föltámadt, velünk vándorol és reményt ad a jövőnkre: „Íme, én veletek vagyok minden nap a világ végéig” (Mt 28,20).

Zoltán atya

Egyházatyák szenvedésről, halálról, életről

A III-V. században fektették le az Egyház mai tanításának tartóoszlopait. Ez a folyamat elsősorban az egyházatyáknak, vagyis az e korszakban élt teológusoknak, püspököknek és pápáknak köszönhető. Az ő írásaikból olvashatunk, gondolataikról elmélkedhetünk a következő napokban:

„Lehetséges, hogy az emberi szív ne érezzen fájdalmat szerette halála miatt, de jobb, ha fájdalom gyógyítja az emberi szívet, mint ha a fájdalom hiánya embertelenné teszi. Mostani életünk ugyanis a jó és rossz legmagasabb csúcsai alatt halad el középen, a közepesen jó és rossz dolgok között, mert az a jó, amelyben az embernek itt része lehet, semmi az örökkévaló javakhoz képest, és az a rossz, amelyet az ember ebben az életben megtapasztal, össze sem vethető az örök tűzzel. Az élet ezen köztes állapotában tehát arra kell ügyelnünk, amit most hallottunk az Evangéliumból: 'Aki hisz bennem, mégha meghal is, él' (Jn 11,25).” (Szent Ágoston: Beszéd az elhunytak miatti szomorúságról – részlet)

„Nincs az a gyenge ember, akitől meg lenne tagadva a keresztyő győzelme, mint ahogyan olyan sincsen, akin ne segítene Krisztus imádsága. Mert ha az Úr könyörgése hasznára volt az ellene acsarkodók sokaságának is, mennyivel inkább segíti azokat, akik hozzá fordulnak?”

Vigyázzunk, hogy elfoglaltságaink, amelyeket akár aggodalmaskodásunk szaporít, akár pedig szertelen nagyravágásunk fűt, ne kössenek le minket annyira, hogy ne tudjunk teljes szívvel vágyódni Megváltónk példájának követésére! Ugyanis ő mindent üdvösségünkért cselekedett és szenvedett, azért, hogy a Főben működő erő a testben is működjék.” (Nagy Szent Leó: Gondolatok az Úr szenvedéséről – részlet)

„A Húsvét ünnepe útmutató számunkra a világban ránk zúduló viszontagságok között. Lélekben mindenkit mindenütt összeköt, és most lehetővé teszi, hogy közösen imádkozzunk, és együttesen adjunk hálát, hiszen így kell megülni az ünnepet. Ez az Ő jóságának csodája: összegyűjti erre az ünnepre a távollevőket, s akik talán testben egymástól távol voltak, azokat a hit egységében testvérként fűzi össze.” (Részlet Szent Atanáz püspök húsvéti leveleiből)

Viták, vélemények

A járványhelyzet új kérdéseket hozott, problémákat vetett fel a világegyházban. Az egyik sarkalatos problémakör természetesen a liturgia korlátozása, amit mindannyian érzékelünk, a saját bőrünkön tapasztalunk. A másik, hogy mit tudunk kezdeni a ránk zúduló csönddel, magánnyal. Ehhez álljon itt néhány szempont.

„A liturgikus közösség sohasem teljes, a liturgián soha nem tud részt venni hiánytalanul az egész közösség. Mindig csak bizonyos számú ember van jelen, de ez a kis csoport mindig megjeleníti azokat és azok javára cselekszik, akik távol vannak. Ez nem jelent újdonságot az egyházban.” „A Szent Eucharisziát az egész világmindenségért mutatjuk be. A paróikia nemcsak a helyi közösséget jeleníti meg, de az egész katolikus egyházat is. Ezért a legkisebb templom is az egész kozmoszt képviseli, s az egész világot összefoglalja magában.” (Joannisz Zizulasz - ortodox metropolita)

„Most szükséghelyzet van, lelki és szentségi igényeinket nem tudjuk azonnal kielégíteni – a kérdés csak az, hogyan tudjuk elviselni ezt az ínséget, nem pedig az, hogyan próbáljuk a saját kezünkbe venni egy olyan helyzet megoldását, amely fölött most nincs hatalmunk. A hiány tapasztalata viszont újfajta vágyat is szülhet: ha tudatosítjuk magunkban, mi hiányzik nekünk, amikor hiányzik az Eucharisztia, a vallásos és lelki élet egyéb formáit is felfedezhetjük magunknak. Miért ne ismernénk meg jobban a zsoltárokat, miért ne maradhatnánk végre csendben Isten színe előtt, és miért ne imádkozhatnánk az egész egyházzal a zsolozsmát? Nem vagyunk mindenhatók, de rendelkezésünkre áll a nyelv, s most ki tudjuk mondani, hogy »Uram, kezedbe ajánlom lelkemet«.” (Jan-Heiner Tüek - bécsi dogmatika professzor).

„Blaise Pascal mondta: 'Az emberiség minden problémája abból származik, hogy képtelen nyugodtan megülni egy szobában egyedül'. A nagy 17. századi filozófus szerint az időnk nagy részében egy sor lényegtelen dolog legtöbbünk figyelmét elvonja az igazán fontos dolgoktól. Tapasztalatból beszélt. Bár korának egyik legokosabb embere volt, a modern fizikai tudományok és a számítógép technológia egyik úttörője, idejének jó részét mégis szerencsejátékokkal és más banális szórakozásokkal töltötte. Tudta, hogy ezek az elkalandozások bizonyos fokig érthetőek, hiszen a nagy kérdések – Létezik-e Isten? Miért vagyok én itt? Van-e élet a halál után? – valóban meghaladják az erőnket. De ha komoly és összeszedett életet akarunk élni, akkor ezekkel szembe kell néznünk – ez az oka annak, hogy ha legalapvetőbb kérdéseinkre választ keresünk, késznek kell lennünk arra, hogy egy szobában egyedül ülünk.

Javasolhatok néhány ötletet ehhez a lelkigyakorlathoz? Vegyük elő a Szentírást, és olvassuk végig az egyik evangéliumot. Lassan, imádkozva olvassuk, esetleg használjunk egy jó

kommentárt is. (...) Vagy válasszunk egy jó könyvet a lelkeségi irodalomból. (...) És persze, imádkozzunk. Amikor Thomas Mertont egyszer megkérdezték, hogyan javíthatják az imaéletüket, ezt válaszolta: „Szánjanak rá időt”. (...) Most, hogy távolságot kell tartanunk embertársainktól, fogadjuk a magányt és a csendet lelkileg éberen. (...) Ha Pascalnak igaza van, legmélyebb problémáink megoldódhatnak, ha nyitott lélekkel egyedül ülünk egy szobában. Talán az Isten furcsa gondviselése által a ránk kényszerített karantén új lehetőséget nyit számunkra.” (Robert Barron - amerikai püspök)

„Aki buzdít, buzdítson” (Róm 12,8)

„Isten, a mi Atyánk jobban tudja nálunk, mire van szükségünk, de azt akarja, hogy szükségleteinket merészen és kitartóan elé terjesszük, mert így vehetünk részt az üdvösség művében. Az imádkozás az első és legfontosabb 'munkaeszközünk'. A kitartó ima nem arra való, hogy meggyőzze Istent, hanem hogy erősítse hitünket és türelmünket, vagyis azt a képességünket, hogy Istennel együtt küzdjünk annak elnyeréséért, ami igazán szükséges és fontos. Az imádságnál mindig ketten vagyunk: Isten és én együtt harcolunk a fontos dolgok elérése érdekében.” (Ferenc pápa az Úr imádságáról)

Mint zenebarát szeretnék megosztani veletek még valamit, amit egy ismerősömtől kaptam:

„A zenében a szünetnek is értéke van, e kis jel által a zeneszerző ad az előadónak egy kis pihenőidőt, vagy más szólamot léptet be. Az emberiség elérkezett egy nagy „koronás” szünethez, amelyről a Nagy Karmester el fogja dönteni, hogy milyen hosszú lesz. Lehet, ezután ismétlőjel fog következni. Vajon akkor ugyanazokat a hibákat fogjuk ismét elkövetni? Vagy jobban fogunk játszani? Talán rosszabbul?

De következhet záró ütemvonal is, és akkor kiderül, hogy elégedettek vagyunk-e az előadásunkkal, betartottuk-e a kottát. Megtapsolnak vagy kifütyülnek?

A szünetnek értéke van, de ha nem tudjuk betartani, akkor a nehéz részeket nem fogjuk tudni előadni. Gondolkozzunk ebben a szünetben, és készüljünk fel arra, ami következhet. Figyeljünk a Nagy Karmesterre!”

Hírek, hirdetések

A belvárosi templomhajó és a kórus fehér felületeinek festése befejeződött. A jövő héten az oldalkápolna betonozására és az új mészkölapok lerakásának előkészítésére kerül sor.

A belvárosi templom a munkálatok miatt nem alkalmas az imádságos elmélyülésre.

A szervita kápolna (Csanád vezér tér 14.) és az úJVárosi templom külső kapuja napközben nyitva van.

Beteghez bármikor megyek.

Facebook oldalunkon, valamint e-mailben elérhetővé tesszük a vasárnapi gondolatokat.

Nagyhét

Április 5., Virágvasárnap:

9 és 18 óra között a szervita kápolnában (Csanád vezér tér 14.) a kihelyezett Oltáriszentség előtt van lehetőségünk csendben imádkozni. A kápolnai elhelyezkedésnél a higiéniai előírásokat tartjuk be. 18 órakor szentségi áldás. Szentelt barkákat az előtérből vihetünk magunkkal. Ugyancsak elvihető onnan az aktuális Élő Víz kiadvány.

Április 6-7-8., Nagyhétfő-Nagykedd-Nagyszerda:

17 és 18 óra között csendes szentségimádás a kis kápolnában. Ugyanekkor gyónási lehetőség.

Április 9., Nagycsütörtök:

17 és 18 óra között szentségimádás a kis kápolnában.

19 órakor a Makói Városi Televízió segítségével bekapcsolódhatunk az utolsó vacsora szentmiséjébe. (Az adás kábelén, valamint párhuzamosan a VTV és a plébánia facebook oldalán is követhető.)

Április 10., Nagypéntek:

14 és 16 óra között kinyitjuk a Kálvária kápolnát. Lehetőség az egyéni, csendes imára, elmélkedésre. Közös keresztutat nem végezhetünk.

19 órakor a Makói Városi Televízió segítségével bekapcsolódhatunk a nagypénteki szertartásba. (Az adás kábelén, valamint párhuzamosan a VTV és a plébánia facebook oldalán is követhető.)

Április 11., Nagyszombat:

A csend napja. A szervita kápolna egész nap nyitva, lehetőség lesz a szent sír látogatására.

20 órakor a Makói Városi Televízió segítségével bekapcsolódhatunk az ünnepélyes húsvéti vigilia szertartásába. (Az adás kábelén, valamint párhuzamosan a VTV és a plébánia facebook oldalán is követhető.)

Április 12., Húsvétvasárnap:

9 órakor a Makói Városi Televízió segítségével bekapcsolódhatunk az ünnepi szentmisébe. (Az adás kábelen, valamint párhuzamosan a VTV és a plébánia facebook oldalán is követhető.)

16 és 18 óra között csendes szentségimádás a kis kápolnában.

Segítség az egyéni és közös imához otthonra

Aquinói Szent Tamás himnusza a Szent Keresztről

Zengd, ó, nyelv, a győzedelmet, mely dicső harc vége lett,
s a keresztnek szent jeléről mondj dicsérő éneket;
ilyen hősi áldozattal csak Megváltónk győzhetett.

Szánta Isten, hogy kísértve vetkeztek az ősszülők,
mert az átkos alma révén csak halálra leltek ők,
s Fát jelölt ki, mely a másik fának átkát oldja föl.

Üdvösségünk drága művét rend kívánta, szent, örök,
hogy okosság nyerjen harcot százfortélyú rossz fölött:
onnan jöjjön gyógyulás is, hol sebet a bűn ütött.

Mikor hát a szent időnek teljessége ránk köszönt,
küldetett az égi várból ama drága Egyszülött,
és a tiszta szűzi méhben testruhába öltözött.

Harminc éve már lepergett, földi élte ennyi csak;
kínhalála küldetés volt, önként vállalt áldozat:

Ő a Bárány, kit magasba a keresztfa felmutat.

Epeital elepeszti, vérzi testét szeg, tövis;
lándzsa forrást nyit szívében: ömlik drága vér s a víz;
ez a szent hab mos fehérre eget, tengert, földet is.

Hű keresztfa, minden fánál százezerszer nemesebb:
virág, lomb, fa, drága termés erdőn nem nő becsesebb.
Édes ág te, édes szeg te, de a terhed édesebb.

Hajtsd meg lombod, ó, magas fa, nyisd ki védő ágaid.
Születtél bár oly keménynek, most az egyszer légy szelíd,
és öleld át puha-lágyán nagy Királyod tagjait!

E világnak áldozatját méltón csak te fogtad át,
hullámhányta életpályánk révbe rajtad át talált,
s mert a Bárány vére mosta, le is győzte a halált.

Jézust, Atyját és a Lelket szent himnuszunk zengje meg,
Hármas-Egynek dicsőségét énekeljék mindenek,
mert az ő nagy kegyességük a világnak üdve lett! Ámen.

Fohászok, könyörgések Virágvasárnapra és a Nagyhétre

Jézus, az emberiség Üdvözítője felment Jeruzsálemba, hogy szenvedjen, és így jusson dicsőségébe. Kérjük alázatosan:

Szenteld meg népedet, amelyet véreddel megváltottál!

Megváltónk, engedd, hogy a bűnbánattal szorosabban kapcsolódjunk szenvedésedhez,

és így eljussunk a feltámadás dicsőségére!

Szenteld meg népedet, amelyet véreddel megváltottál!

Engedd, hogy elnyerjük Édesanyádnak, a szomorúak vigasztalójának pártfogását,
és erősítsük a szomorkodókat azzal a vigasztalással, amellyel te erősítesz minket!

Szenteld meg népedet, amelyet véreddel megváltottál!

Tekints azokra, akik a mi hibáink miatt tértek le a helyes útról,
segíts rajtuk, és irányíts minket is a jóra, hogy győzzön az igazságosság és a szeretet!

Szenteld meg népedet, amelyet véreddel megváltottál!

Te megaláztad magad, és engedelmes lettél a halálig, mégpedig a kereszthalálig,
növelj szolgáidban az engedelmességet és a türelmet!

Szenteld meg népedet, amelyet véreddel megváltottál!

Engedd, hogy az elhunytak megdicsőült testedhez hasonlóvá váljanak,
és egykor tégy minket is társaikká!

Szenteld meg népedet, amelyet véreddel megváltottál!

Krisztus Jézus,

amint apostolaidnak Virágvasárnap,

úgy nekünk is szükségünk van az örömré,

amely felkészít minket,

hogy veled hordozzuk saját keresztünket.

És te mindannyiunkhoz így szólj:

„Ne félj, vállalj követésem kockázatát mindig,

újra és újra!” (Roger testvér)